

*Tervetuloa jo perinteiseen, aina yhtä
yllätykselliseen GG:n vuonna 1975
lanseeraamaan Vappumatineaan*

A

Aaveratsastaja

Kun eräs cowboy kerran kulki hiljaa ratsuineen
ja illan tullen saapui päälle vuoren harjanteen,
niin karjalauman hirmuisen hän näkee
kulkevan,
siell läpi synkkäin pilvien ja yli taivahan,
ji-pi-ai-ei, jipi-ai-ou
aaveet taivahan.

Tuo karjalauma kulkuansa jatkaa mylvien.
Sen hengitys on polttava ja vauhti hirmuinen
ja uuden ihmeen taivahalla jälleen nähdä voi.

Siell cowboy-joukko ratsastaa ja hurja laulu
soi.

Ji-pi-ai-ei ...

On ratsastajat väsyneet ja ratsut läähättää,
vaan silti ykskään joukosta ei taaemmaksi jää.
He karjalauman koettavat kilvan tavoittaa,
mutt ponnistukset turhaa on, ei sitä kiinni saa,
ji-pi-ai-ei ...

Ja taivahalla silloin eräs ääni huudahtaa:
sä cowboy käänny tieltäsi, et sitä jatkaa saa
tai paholaisen karjalaumaa joudut ajamaan,
kun päätty elon tie ja joudut manalaan.
Ji-pi-ai-ei ...

E

Ei muuta toivoa

Ei muuta toivoa
kun myydä Retvan autot
ja ostaa tila Kainuusta.
Ja sitten toivoa, että halla kaiken viljan veis.
Satovahinko, tukipalkkio, kaiken korvaa
Suomen valtio!

En sjöman älskar haver våg

En sjöman älskar havets våg,
hör vågornas brus,
när stormen skakar mast och tåg
hör stormarnas sus.
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen!

Min trogna flickas varma kyss,
hör vågornas brus,
för sista gången fick jag nyss,
hör stormarnas sus.
Farväl, farväl ...

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn,
hör vågornas brus:
"Kom snart tillbaka i min famn
från stormarnas sus!"
Farväl, farväl ...

Emma

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoihin,
kun yhdessä tanssista palattiin.
Sinä sanasi annoit ja valasi vanhoit
ja lupasit iäti lempiä.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma
ja lupasit iäti lempiä.

Sinä sanoit vielä senkin, että
painappas pääsi
vasten mun palavaa rintaani.
Ja nuoren lempes' ja viattoman rakkautes
lupasit lahjoittaa minulle.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
lupasit lahjoittaa minulle.

Sinä estelit minua epäilemästä,
et sallinut minulle petosta.
Sinä omistit minut, minä omistin sinut
ja päätimme iäti lempiä.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
ja päätimme iäti lempiä.

H

Heili Karjalasta

Kauas maailmaan lähdin kulkemaan.
Kuljin niin iloisna ja huoletonna vain.
Jouduin Karjalaan. Kuinkas sattuikaan:
lemmenpiston sydämeeni sain.
Hei Karjalasta heilin minä löysin.
Löysin heilin niin sievän herttaisen.

Hän kohta minut sitoi lemmenköysin,
satoi hurmahan iäiseheen.

Tunne outo rinnassani on kuin paino povellan
ja kuitenkin niin onnellinen oon.

Hei Karjalasta heilin minä löysin,
vaivuun hurmahan iäisehen.

Vaan en saanutkaan tuonne onnelaan jäädä,
täytyi jälleen rientää kauas pois.

Mutta rinnassain yks on aatos vain:
jospa Karjalaan taas päästä vois.

Hei Karjalasta ...

Ja mä tiedän sen, immyt armainen
oottaa siellä Karjalan mailla ystävää.

Jok ei konsanaan luovu aarteestaan
vaan se sydämessään säilyttää.

Hei Karjalasta ...

Hepokatti

Oli hepokatti maantiellä poikittain,
jala jallai jala jala vei.

Ja se kaiveli haravalla hampaitaan,
jala jallai jala jala vei.

Jala vei, jala vei.

Jala jallai jala jala vei.

Ja se kaiveli haravalla hampaitaan,
jala jallai jala jala vei.

Kuului aitasta kananpojan aivastus,
jala jallai jala jala vei.

Oli raukalla lapsihalvaus,

jala jalla jala jala vei. Jala vei ...

Seinällä soitteli suolainen silli,
jala jallai jala jala vei.

Ja apunansa oli sillä värillinen pilli,
jala jallai jala jala vei. Jala vei ...

Kirppu tanssi tangoa lattialla,
jala jallai jala jala vei.

Ja lude oli katkera sängyn alla.
Jala jallai jala jala vei. Jala vei ...

Kissa lauloi sooloa orrella,
jala jallai jala jala vei.
Ja hiiri löi tahtia korrella,
jala jallai jala jala vei. Jala vei ...

Hento lehmä istui pirtissä,
jala jallai jala jala vei.
Ja härkä oli synkkänä vintissä,
jala jallai jala jala vei. Jala vei ...

Talo heitti volttia ilmassa,
jala jallai jala jala vei.
Ja sekös vasta nauratti lammasta,
jala jallai jala jala vei.

Mutta juhla se tuli yhä hurjemmaks,
jala jallai jala jala vei.

Muttui lattia katoks ja katto lattiaks,
jala jallai jala jala vei. Jala vei ...

|

Isontalon Antti

∴ Isontalon Antti ja Rannanjärvi
ne jutteli kahren kesken ∴ ∴
∴ Tapa sinä kauhavan ruma vallesmanni
niin minä nain sen komian lesken. ∴ ∴

∴ Ensin ne portahat särjettiin
ja sitten vasta muuri. ∴ ∴
∴ Iso-Antti se erellä kulki,
joka joukosta oli suurin. ∴ ∴

∴ Isontalon Antti oli ensimmäinen
ja Rannanjärvi oli toinen ∴ ∴
∴ ja Pukkilan Jaska se Kauhavalta
oli kolmas samanmoinen. ∴ ∴

∴ Sitten on piru, sano Rannanjärvi,
jos minä miestä pelkään. ∴ ∴
∴ Tervaskannolla kuonon päähän
ja teräksellä pitkin selkään. ∴ ∴

∴ Vaasan veri ei vapise
eikä Kauhavan rauta ruostu. ∴ ∴
∴ Niskasta kiinni ja puukolla selkään
jonsei se muuten suostu. ∴ ∴

∴ Hypi hypi hypi sano Rannanjärvi,
kun tanssitti orittansa. ∴ ∴
∴ Taasen on lähtenyt koijaripoika
tuolta köyhästä kodistansa. ∴ ∴

∴ Ei saa laulaa Rannanjärvestä.
Rannanjärvi on kuollu. ∴ ∴
∴ Rannanjärven hauralle
on marmorikivi tuotu. ∴ ∴

J**Jos eukkosi kieltää**

Jos eukkosi kieltää sua juomasta, niin juo ja
juo. Jos kieltää sua viinoja tuomasta, niin tuo ja
tuo. Mutta juomasta älä sinä milloinkaan
lakkaa vaan hanki sä itselles parempi akka
ja juo ja laula ja juo ja laula ja juo ja laula ja ...

Ja lehtori koulussa opettaa ja juo ja juo.
Ja illalla työnsä hän lopettaa ja juo ja juo.
Kun päivällä saksaa ja matikkaa jauhaa
niin illalla raitilla ryskää ja pauhaa
ja juo ja ...

Ja upseerit sotiaan taistelee ja juo ja juo.
Ja teltoissa viinoja maistelee ja juo ja juo.
Kun taistelun melskeessä pyssyt ne paukkaa
niin upseerit välillä pullosta naukkaa
ja juo ja ...

Yhä seurassa veikot ne maistelee ja juo ja juo.
Ja viime pullosta taistelee ja juo ja juo.
Kun baarissa vihdoon on tarjoilu loppu
on päässäkin sammunut viimeinen proppu
ja juo ja ...

Jos sais kerran reissullansa

∴ Jos sais kerran reissullansa nättiä tyttöä

halata. ∴:

Niin oishan se paljon mukavampaa
reissulta kotia palata.

Ju mer vi är tillsammans

Ju mer vi är tillsammans, tillsammans,
tillsammans,
ju mer vi är tillsammans, dess gladare vi bli.

Mina vänner är dina vänner och dina vänner är
mina vänner.

Ju mer vi är tillsammans, dess gladare vi bli.

Juhlan päättäjaislaulu

On taasen vietetty juhlahetki
ja eri suuntiin on eessä retki.
Mut päättäjäisiksi, veikot, vielä
ma laulun laulan ja maljan juon.

Ma laulan kaikelle kaunihille,
elomme haaveille, unelmille,
jos särkyisivätkin, ne auvon antoi,
ma niille laulan ja maljan juon.

Ma laulan muistoille menneisyyden,
ma laulan aarteille ystävyiden.
Niin, teille, veikot ja entisille
ma laulun laulan ja maljan juon.

Sä hurma kaihoinen, lieto lempi,
sa aamuruskoa ruusuisempi,
sä välke taivainen elon tiellä,
ma sulle laulan, sun maljas juon.

K**Ken on syntynyt**

Ken on syntynyt tammikuussa (helmi-, maalisi-)
ylös nouskohon.

Hän lasin käteen ottakoon
ja maljan pohjaan juokohon.

Nyt juo, nyt juo, nyt juo, nyt juo,
nyt pohjaan asti juo.

Kotkan ruusu

On ilta, tähdet syttyy loistamaan.
Vesi musta laitureihin loiskuaa.
Taas vartoo satamassa kulkijaa
yön riemut, oottaa poika ottajaa.

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan.
Tule myötä, soitto herää pauhaamaan.
Taas laulu raikuu, viinimalja kuohuaa,
taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa.

Ken lähtee seurakseni tanssimaan,
kai hetken lohtu pikarista sallitaan.
Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa,
saat Kotkan ruusun hetkeks omistaa.

Tänä yönä onni suosii rohkeaa.

Tänä yönä lempi tarjoo hehkuaan.
Tänä yönä hurmaa, huulet antaa kuumintaan.
Hän, Kotkan ruusu puhkee kukkimaan.

Ei välttä kohtalooan rohkeinkaan.
Oot kohtaloin mulle, poika kaukomaan.
Tule myötä, kapakassa tanssitaan.
Tule myötä, poika Kotkan satamaan.

Kun ensi kerran

Kun ensi kerran silmäs näin,
niin luulin auringon loistavan,
kun ensi kerran äänes kuulin,
luulin lintusen laulavan.

Nyt kuule, kuinka mä lausun sulle
mun sydämeni pohjasta:
Ei taida koskaan tulla mulle
toista enää semmoista.

Kun mä kuolen

;;: Kun mä kuolen vanhan eukkoni sä saat. ;;:
Hän on vanhan aitan alla
kolmas lauta vasemmalla. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen vanhan hetekani saat. ;;:
Sen kun pääsen narinasta
olen onnellinen vasta. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen vanhan pottani sä saat. ;;:
Sillä taivaass ei tuu kakkaa
siellä aineenvaihto lakkaa. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen rintaliivini sä saat. ;;:
Sillä rinnat taivahaiset
eivät riipu niin kuin maiset. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen jalkavaimoni sä saat. ;;:
Näkö ei oo suurenmoinen
mutta taito hitonmoinen. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen vanhan piippuni sä saat. ;;:
Noilla taivaan kessumaille
en oo piippuani vailla. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen sateenvarjoni sä saat. ;;:
Sillä onhan päivän selvää, että
pilven pääl ei sada vettä. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen pullo arkuun laittakaa. ;;:
Sillä elo ilman viinaa
ompi taivaassakin piinaa. Kun mä ...

;;: Kun mä kuolen vanhat kalossini saat. ;;:
Taivaassa on hyvät kelit,
monenlaiset ajopelit kun mä ...

;;: Kun mä kuolen laskutikkuni sä saat. ;;:
Einstein tähtein tuolla puolen
pitää laskuistani huolen. Kun mä ...

Kuubalainen serenadi

Me tulimme kapakasta, kai hiukkasen horjuen.
Oli lähtömaljoja juotu ja yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta, se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle ihan velvollisuutemme on.

Ja kolmisin seisahduimme me alle sun
akkunas.

Ja punaisen lampun näimme, me palavan
huoneessas.

Ah muistan ympärillä on ihana Kuuban yö
ja nuorena hehkuvana joka ainoa sydän lyö.

Käymään vain

Sanoit, että lähdet pois sä kanssa jonkun
muun.

Sen tehdä voit, mut tuskin etsin oksaa vahvan
puun.

Sormi suussa oottamaan en onneani jää
on aikaa vähän, siksi mun täytyy kiirehtää.

Käymään vain tänne tullaan, eikä olemaan!

Käymään vain, sillä kaikki sattuu aikanaan.

Käymään vain tulit sä mun elämään.

Käymään vain otan uuden, kun vain nään!

Mene siis, mut mennessäsi muista kuitenkin:

mä löydän sua paremman ja alle minuutin!

Mieti en mä edes mikä on lähtösi syy.

On aikaa vähän, joka nynnii, aina myöhästyy!

Käymään vain tänne tullaan ...

L

Lapsuuden toverille

Sä kasvoit neito kaunoinen isäsi majassa,
:,: kuin kukka kaunis suloinen vihreellä
nurmella :,:

Lapsuuden ajan hellimmän sä leikit kanssani,
:,: ja olit paras ystäväin ja ainoo iloni :,:

Maailma sitten vieroitti pois meidät toisistaan
:,: vaan sua armas, iäti, mä muistan ainiaan :,:

Lentäjän valssi

Ilmojen halki käy lentäjän tie,
ylitse maan ja veen.

Hopeanhoitoiset siivet ne vie
määrääni kaukaiseen.

Lentäjän mieli niin reipas on,
huoleton, vallaton.

Täällä on oltava, senhän ties,
terästä kone ja mies.

On uljasta yksin liittää yllä pilvien
kuin nuori kotka kiittää lintu hopeinen.

Erästä unelmaa lentäjä kantaa saa:
Suomen tyttö, ethän voi unohtaa.

Suuri on ilmojen äärettömyys,
lentäjä tuntee sen.

Lentäjän osa on yksinäinen
keskellä vaarojen.

Tuuli käy vastaan tai myötäiseen,

minkäs teen, minkäs teen.

Onneeni luotan ja lintuain

varmasti ohjailen vain.

On uljasta ...

Ilmojen halki käy lentäjän tie.

Moottorin laulu soi.

Maailman lauluista kaunein se lie,

lentäjä väittää voi.

Uljasta laulu on teräksen,

miehuuden vaarojen.

Seikkailumielen se mieheen saa,

sellaista voi rakastaa.

On uljasta ...

M

Minun kultani

Minun kultani kaunis on, vaikk on kaitaluinen.

Hei luulia illalla vaikk on kaitaluinen.

Kullan pää on pähkinä, vaikk on väärällänsä.

Hei luulia ...

Tukka on tummanruskea, vaikk on

tappurainen. Hei luulia ...

Silmät sill on siniset, vaikk on kieronlaiset.

Hei luulia ...

Suu on sillä supukka, vaikk on toista syltä.

Hei luulia ...

Kun minä vein sen markkinoille, niin

hevoksetkin nauraa. Hei luulia hah hah haa,

hevoksetkin nauraa.

Moskovan valot

Sinut kerran löysin ystäväin. Kuljit hetken

yössä vierelläin. Silmäs mua katsoi niin,

kutsui lemmen haaveisiin.

Ja meille loisti valot Moskovan.

Aamun tullen sut kadotin, pois kun sammui

valot kaupungin. Sanoit hiljaa näkemiin,

lyhdyn alla erottiin.

Nyt sua näänkö enää milloinkaan.

Yhä etsin yhtä ikkunaa. Näen niitä monta

miljoonaa. Kuljen iltaan tummuvaan.

Valot kertoo muistojaan

ja tiedän, en voi sua unohtaa.

Murheisna miesnä

Murheisna miesnä jos polkusi kuljet,

konstin mä tiedän mi auttavi tuo:

ennenkuin kuolossa silmäsi suljet,

istupa piiriin ja laula ja juo.

∴ Hei rullaati, rullaati, rullaati, rullaa,

rullaati rullaati rullalle! ∴

Elo on lyhyt kuin lapsella paita,

muuta kai siitä en sanoa saa.

Laulusta suruilles karsina laita,

veljet, on tässä meill riemujen maa.

Hei rullati ...

Kevättä kestää vain neljännesvuotta,
riennä siis joukkohon riemuitsevain.

Ystävä, nuori et liene sä suotta

kätesi anna ja laulele ain.

Hei rullaati...

Oi niitä aikoja

Se majatalo mieleen usein palaa, jossa istuin
illat hämärät. Ei tarvinnut siellä juoda salaa,
siel kaikki keskenään ol ystävät.

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja ne tahtoisin niin
elää uudelleen tuo aika rakkauden, tuo aika
nuoruuden ne tahtoisin niin elää uudelleen.

Vuodet on nyt vierineet vain ohi, pilvilinna pois
on kulkenut. Talon eessä vain on tyhjä tori,
menneisyys on sen nyt sulkenut.

Oi niitä aikoja...

Peilistä nyt näen kuvan oman ystävät on kaikki
poistuneet. Muiston heistä näen kovin soman,
lohduttaa vain mua voi kyneleet.

Oi niitä aikoja....

Joskus kuulen naurut niinkuin silloin, vierellä
nuo ajat ihanat. Nyt majatalon eessä seison
yksin, menneet on nyt pois ne unelmat.

Oi niitä aikoja...

Muurari

Kevät toi kevät toi muurarin, kevät toi kevät toi
maalarin. Kevät toi rakennuksille hanslankarin
ja rannoille hampparin.

Niin paljon minä kärsinyt olen, monta kyyneltä
vuodattanut. Niin montaa minä lempinyt olen,
mutta yhtä vain rakastanut.

Kesällä töitä teki muurari, kesällä töitä teki
maalari. Kesällä töitä teki hanslankari
ja rantojen hamppari.

Kuin veitsi minun rintaani viilsi sinun katseesi
viimeinen. Se oli niin kylmä niin ylpee
niin viekas ja petollinen.

Syksy vei syksy vei muurarin, syksy vei syksy
vei maalarin. Syksy vei rakennuksilta
hanslankarin ja rannoilta hampparin.

Oi miksi minä tummana synnyin, miksen
syntynyt vaaleana. Minun armaani ei lemmi
tummaa, hän lempii vain vaaleata.

Talvella nälkää näki muurari, talvella nälkää
näki maalari. Talvella nälkää näki hanslankari
lihoi linnassa hamppari.

Niin paljon minä ...

Mörri-Möykky

Korpikuusen kannon alla on Mörri-Möykyn
kolo. :, Siellä on koti ja siellä on peti ja peikolla
pehmainen olo. :,

Tiu tau tiu tau tilitalitittan sirkat soittaa salolla,
:, pikkuiset peikot ne piilossa pysyy kirkkaalla
päivän valolla. :,

Syksyn tullen sieniä kasvaa karhun kankahalla.
:, Mörri-Möykky se sateessa istuu
kärpässiänsien alla. :, Tiu tau ...

Ottaisin minä Mörri-Möykyn jos vain kiinni
saisin. :, Pieneen koriin pistäisin ja kotiin
kuljettaisin. :, Tiu tau ...

Vaan eipä taitais meidän äiti peikkolasta ottaa,
:, eihän se edes usko että Mörri-Möykky on
totta. :, Tiu tau ...

N

Niin minä neitonen sinulle laulan

Niin minä neitonen sinulle laulan kuin omalle
kullalleni. Jos olis valtaa niinkuin on mieli,
niin ottaisin omakseni.

Kullalleni minä laulelen ja kellenkäs minä
muille. En minä laula kallioille
enkä metsän puille.

O

Olutta ostamassa

Yks näppärä talonpoika Tanskanmaan
läks olutta ostelemaan,
läks olutta ostelemaan,
läks ostamaan olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
läks olutta ostelemaan.

Niin tulipa taloon nuor yl'oppilas,
kun mies haki olutta vaan,
kun mies haki olutta vaan,
kun mies haki olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
kun mies haki olutta vaan.

Hän emäntää poskelle taputteli
ja suukonkin nappasi,
kun mies haki olutta vaan,
kun mies haki olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
kun mies haki olutta vaan.

Mutt mies katsoi avaimen reiästä,
oli jäänytkin porstuaan,
eik olutta ostanutkaan,
eikä ostanut olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
eik olutta ostanutkaan.

Yl'oppilaan ampui ja akkansa myös

ja sitt vastas läks ostamaan,
ja sitt vasta läks ostamaan
läks ostamaan olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
ja sitt vasta läks ostamaan.

Siis muista, ett akkasi mukanas viet,
kun olutta ostamaan käyt,
kun olutta ostamaan käyt,
kun ostamaan olutta, olutta, olutta,
hopsansaa trallallaa,
kun olutta ostamaan käyt.

Oolannin sota

Se Oolannin sota oli kauhea,
hurraa, hurraa, hurraa,
kun kolmellasadalla laivalla
seilas enkelsmanni Suomemme rannoilla.
Sumfaraa, sumfaraa, sumfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa.

Ja se oli komeata katsella,
hurraa, hurraa, hurraa,
kun vihollinen seilasi lahdella
juuri Oolannin västningin kohdalla.
Sumfaraa, sumfaraa, sumfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa.

Ja se oli vihollisen meininki,
hurraa, hurraa, hurraa,
että ampua murskasi västninki
ja ottaa sen sotaväki vangiksi.

Sumfaraa, sumfaraa, sumfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa.

Mutta Suomen pojat ne ampuivat,
hurraa, hurraa, hurraa,
että västningin muurit ne kaikuivat
ja Oolannin rannat ne raikuivat.
Sumfaraa, sumfaraa, sumfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa.

Jos Sumplum ois Oolannin keisari,
hurraa, hurraa, hurraa,
niin silakat ois Oolannin soltaattii,
jotka uisivat ympäri västninkii.
Sumfaraa, sumfaraa, sumfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa.

P

Paavi ja sulttaani

On paavin elo ihanaa,
hän kaikki anerahat saa.
On viini kallein juomansa.
Oi jospa paavi oisin ma.

Mut ei, ei koskaan maistaa saa
hän nuoren naisen suudelmaa.
Käy illoin yksin nukkumaan.
En paavi olla tahtoiskaan.

Mut sulttaani hän hummailee
ja haaremissaan elelee,

keskellä naisten viehkeäin.
Sulttaani oisin mielelläin.

Mut ei, hän ompi polo mies,
hän painaa Koraaninsa ies.
Ei maista viinin tippaakaan.
En sulttaaniksi tahtoiskaan.

En yksin olla tahtoisin
ma paavi enkä sulttaani.
Mut vuoroin virkaan kumpaankin
ma mielelläni astuihin.

Suo suukko mulle, neitonen.
Oon sulttaani mä hetkisen.
Hei, veikot, maljat täyttäkää,
kun paaviksi muuttuu poika tää.

Partisaanivalssi

Tänään en voi luokse tulla,
yöhön synkkään tieni käy.
Vaikka etsii silmät sulla,
varjoista ei mitään näy.
Tuskin oikein ymmärsitkään,
mitä vaatii meiltä maa.
:,: En voi viipyä nyt pitkään,
mua veljet odottaa. :,:

Pilvi otsallaan on kuulla.
Koira haukkuu jossakin.
Niin et saa vain koskaan luulla,
että toista kaipaisin.

Viimein luoksesi jos palaan,
olkoon päivä, olkoon yö,
:,: kerron kaiken minkä salaan,
hyväillään ja päättyy työ. :,:

Pyöreän pöydän ritarit

:,: Ritarit nuo pyöreän pöydän
käyvät viiniä maistamaan. :,:
:,: Käyvät viiniä ei
käyvät viiniä juu
käyvät viiniä maistamaan. :,:

:,: Pullokaupalla sitä nautin
neito kaunis polvellain. :,:
:,: Neito kaunis ei-ei
neito kaunis juu-juu
neito kaunis mun polvellain. :,:

:,: Kun mä kuolen mä toivon että
mut viinikellariin haudataan. :,:
:,: Viinikellariin ei
viinikellariin juu
viinikellariin haudataan. :,:

:,: Hautakirjoitus: tässä lepää
juomareittemme kuningas. :,:
:,: Juomareittemme ei
juomareittemme juu
juomareittemme kuningas. :,:

R

Ralli

Ralli se on mun rattoni ja laulu paras työni juu.
Nätin tytön käsivarsi on mun kaulavyöni juu.

Surut minä heitän pitkin teitä. Iloit minä otan
myötä juu. Missä mä näen nätin tytön,
siellä mä olen yötä juu.

Sinisiin silmiin, punaisiin poskiin, niihin ei voi
luottaa juu. Siniset silmät, punaiset posket
pettymyksen tuottaa juu.

Ennen me aina pienenä poikana
naapurin tyttöjä riattiin. Kuka vei riiheen, kuka
vei aittaan, minä vein katajapensaaseen.

Ruusuista kiedon seppeleen kultani haudalle
muistoksi juu. Kuka vei ruusun, kuka vei liljan,
minä vein katajapensaaseen juu.

Ratikka

Rati riti ralla,
ajan ratikalla.
Ratikass on paljon väkkee
joku vettää hanskat kätteen.
Rati riti ralla,
ajan ratikalla.

Rosvo-Roope

Jos täytätte mun lasini, niin tahdon kertoa,
surullisen tarinan, jolle ei oo vertoa.
Se laulu merirosvosta Roope nimeltään,

joka sydämiä särki, miss joutui kiertämään.

Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään.
Ja opetuksen saanut oli omalta isältään.
Mutt tyttö, jota lempi, hän oli petturi.
Ja siksi tuli Roopesta nyt julma ryöväri.

Sai Roope viimein palkkansa. Hän on nyt
Suomessa
ja jossain jokivarressa lie lossivahtina.
Hän lesken eessä nöyrtyi ja joutui naimisiin.
Ja sillä lailla Rosvo-Roope hiljaa hirtettiin.

Rullaati

Kapakan uksen kun jälkeeni suljen
eessä oin katu näin kallellapäin.
Hiljalleen keinuu se, minne vain kuljen,
kaikki on päissänsä tälläilla näin:
hei rullaati rullaati ...

Kuukin se kieppuu kuin orrella kukko
katsoopi kieroon ja irvistelee.
Päissäs oot myöskin sä turkasen ukko,
hiukan jos huippaa sä noin älä tee.
Hei rullaati rullaati ...

Pylväätkin lyhtyineen piirissä rullaa,
ei niistä kunnolla otetta saa.
Tuolla vain veisaat aa tussa lullaa,
pää niil on täynnä ja keikkuupi maa.
Hei rullaati rullaati ...

Hyi kuinka kaikki vain Bacchusta palvoo,
yksin oon selvä ei toisia näy.
Tylsäksi muuttuu ken hulluja valvoo,
takaisin kapakkaan matkani käy.
Hei rullaati rullaati ...

S

Seiskarin kaunis Siiri

Seiskarin kaunis Siiri, ootko sä ystäväin?
Näitkö, mun venheeni viiri kiittää jo saartas
päin. Lippuhun nimesi ompelin, valkeaan
sinikirjaimin. Seiskarin kaunis Siiri, ootko sä
ystäväin?

Viehkeä olit sä impi, untuvan hienoinen.
All' avojalkojesi rimpi katkesi kuiskaten.
Hiljeni lehto ja rantamaan laskeva päivä loi
varjojaan. Viehkeä olit sä impi, untuvan
hienoinen.

Seiskarin kaunis Siiri, armahin olitko mun?
Uljaampi lippujen piiri kaartaa jo saares sun.
Aalto vie jäljet askeltes, tuo levät toiset
rannoilles. Seiskarin kaunis Siiri, armahin olitko
mun?

Servin Maija

Servin Maijan mökki se seisoo
korkealla mäellä
herrat sinne ajaa hevosella
ja jätkät saavat kävellä

Servin Maijan kakarat oli
marakatin sukua,
niit' oli maassa ja niit' oli puussa
eikä niillä ollunna lukua.

Servin Maija se kahvia keittää
vanhassa saappaan varressa.
Olihan se pannukin,
mutta se on kanissa.

Servin Maija sano että,
lähdetään minun kotia,
juodaan kuppi kahvia
ja pari lasii totia.

Servin Maijan nätti likka
kaadas ryyppy minulle.
Minä se varmaan ensi vuonna
oon suhlaspoika sinulle.

Suutarilaulu

Ensin pelastettiin suutari Andersson,
sitten suutari Pesonen ja suutari Pettersson.
Hallelujaa synneistä pois,
minun rumpuni pelastusta soi!

T

Trink, trink, Brüderlein trink

Trink, trink, Brüderlein trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!
Trink, trink, Brüderlein trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!
;,: Meide den Kummer
und meide den Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz! ;,:

Trink, trink, Brüderlein trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!
Trink, trink, Brüderlein trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!
;,: Kauf die ein Auto
und Fahr gegen Baum,
dann ist das Leben ein Traum ;,:

Tähti ja meripoika

Tuoll on iltatähti sille laulan
taivahalla kun se kimmeltää.
Aatoksein kun rientää kotimaahan,
kyynel poskelle mun vierähtää.

Kotirannat rakkahat on siellä,
mistä suunnan otin läntehen.
Vaarat väijyy aina mua tiellä,
on monen hauta meri viimeinen.

Väsyneenä kun taas päivän töistä
hetkeks seisahdan mä kannelle.

Katson taivaalle, sen tähtivoista
etsin rauhoitusta sielullein.

Iltatähden kimmellyksen myötä
kotihin nyt laitan terveisen.
Kerro kuinka kouristaapi syöntä
heitä kun mä täällä muistelen.

U

Uinu muurari

Uinu muurari, uinu raappari
autuaasti aamuun asti
uinu muurari.
Sä päivän pitkän muurasit
ja urhon lailla rappasit
mut sähkömiehen penteleet
on seinän särkeneet.
Uinu muurari, uinu rappari
autuaasti aamuun asti
uinu muurari.

V

Vanha merimies muistelee

Hän oli maata monta nähnyt,
oli itää ja etelää.
Oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt,
ei tuntenut ikävää.
Hän oli kaikissa laivoissa tuttu,
oli niissä kuin kotonaan.
Hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet,

niinkuin mies konsanaan.

Mut sitten sattui laiva kerran
idän satamaan saapumaan.
Sitä katseli hän hetken verran,
oli se tuttu muodoltaan.
Syömmessä silloin niin kummasti liikkui
lipun oman kun nähdä hän sai.
Oli värit sen vaalenneet, harmaat ja
haalenneet,
vaan tuttu kai.

Tervehdys saapui sieltä kaukaa
hänen rakkailta rannoiltaan.
Hän muisti taas pitkästä aikaa
tuon armahan synnyinmaan.
Siel oli rannalla mökki niin harmaa
alla tuuhean petäjäpuun
ja silloin kyyneleet poskille vierimään sai
ja hän unhoitti kaiken muun.

Väliaikainen

Elo ihmisen huolineen ja murheineen,
se on vain väliaikainen.
Ilon hetki myös helkkyvin riemuineen,
se on vain väliaikainen.

Tämä elomme riemu ja rikkaus,
sekä rinnassa riehuva rakkaus.
Ja pettymys tuo, totta tosiaan,
väliaikaista kaikki on vaan.

Hurma viinin, mi mieltäni nostattaa,
se on vain väliaikainen.
Ja se heili, joka helyt meillä ostattaa,
se on myös väliaikainen.

Tämä elomme ...